

O TESOURO DA AVOA

CEIP Monseivane (Suárez, Javier)

Esta historia acontecía en Lanzós, un pobo de fermosos campos verdes e casas de pedra.

Era sábado, un día de inverno. Xa pasara o Nadal e o Entroido, logo chegaría a primavera.

Desatouse unha gran tronada, os lóstregos brillaban no ceo e os tronos escoitábanse en medio mundo. Os paxariños agochábanse no niño, os coellos fuxían saltando para a súa coelleira, os cans ladraban asustados. Menos mal que logo escampou e saíu o sol. ¡Xoaniña e Iago podían celebrar a festa do seu cumpreanos! Dentro de pouco ían vir os seus amigos e amigas do colexio que lles ían axudar a soprar as oito velas da enorme tarta de chocolate que fixera súa nai.

Iago e Xoana son os dous irmáns xemelgos, da clase de segundo.

Iago é un neno gordecho, alegre, moreno, co pelo curto e negro. Sempre leva no pantalón un chaveiro cun corazón. El é o máis xoguetón da clase.

Xoaniña, súa irmá, é menuda, moi simpática e ten unha longa melena loira. Gústalle moito ler contos e sobre todo debuxar.

Pola tarde chegaron os seus amigos e Iago e Xoaniña puxéronse moi contentos. Merendaron, fixeron fotos saltando nos canguros inchables, correron polo campo e cando xa ían cansos de tanto correr, xogar e saltar, dixo Xoaniña:

-¿Imos xogar ao escondite ao faiado?

E o seu irmán Iago engadiu:

-E..., de paso, podemos descubrir os segredos da avoa. Ten unha hucha chea deles.

-¡Xenia! ¡Fantástico! ¡Imos todos buscar o tesouro da avoa!- exclamaron os amigos todos.

Diante subía Iago as escaleiras de dúas en dúas. Seguían Xoaniña cunha vela da tarta na man, e tódolos nenos e nenas detrás.

Iago chegou arriba e abriu a porta do faiado. Esta ruxiu: ¡¡¡liuuu, cragssss!!!...

E..., ¿queredes saber o que pasou?

Un meraviglioso mondo si stava aprendo davanti ai loro occhi.

La stanza era luminosissima e sulle pareti c'erano bellissimi dipinti di boschi, fiori ruscelli, animali e bambini felici ...

Bianchi fogli con magici incantesimi e grandi libri volavano intorno a loro .

Nel centro della stanza c'era una grande sfera di cristallo.

Iago, Xoanina ed i loro amici andarono vicino alla grande e luminosa sfera di cristallo.

“Oh! Splendido! Meraviglioso!”-“Sussurrarono tutti insieme.

E tu ... vuoi sapere cosa accadde dopo?

Quando estavam perto da luz da bola de cristal que iluminava todo o quarto, as crianças espreitaram para dentro dela e subitamente surgiu de lá um monstro que rebentou com a esfera...aparecendo um mapa de um tesouro. As crianças ao verem o mapa apoderaram-se do mapa e esconderam-se no sótão.

De repente, quando repararam, estavam na gruta do monstro, as crianças sentindo-se seguras, longe do monstro sentaram-se a observar o mapa do tesouro.

Curiosos, seguiram o trilho indicado pelo mapa... Pelo caminho deram por falta do Tiago. Voltaram para trás para procurá-lo. Nesse instante, viram um barco antigo com esqueletos andantes lá dentro. Eles eram muitos...As crianças com medo, esconderam-se mas depois, sorratamente entraram dentro do barco. Nisto ouviram uma voz que lhes era familiar.

Exclamaram todos juntos:

-Ah! É o Tiago!

As crianças tiveram uma ideia genial: decidiram construir uma armadilha para destruir os esqueletos e salvar o Tiago.

Continuando a andar pelo barco, as crianças repararam que ali era um dos sítios indicados no mapa do tesouro. Que vontade de explorar mais o barco e descobrir o tesouro. Mas, não sabiam o que fazer: se iam salvar o Tiago ou continuar em busca do tesouro! A decisão era óbvia. O Tiago era o mais importante de tudo e a ajuda dele ia ser preciosa para encontrarem o seu tesouro. Tiago é um menino esperto, ágil e corajoso.

Será que a armadilha funcionou e salvaram o Tiago e o tesouro foi encontrado?

Se queres saber o que se passou a seguir...conta agora a tua parte da história

El vaixell era com un laberint i els nens avançaven, un darrera l'altre, pels llargs passadissos mirant de no ser descoberts pels esquelets. Estaven segurs que tard o d'hora trobarien a l'Iago.

A l'obrir una de les moltes portes que hi havia a banda i banda, va aparèixer un gos d'aspecte màgic. Tots van fer alguns passos endarrere. El gos els va mirar fixament amb uns ulls brillants i penetrants. Quan va obrir la boca va caure a terra un rastre de foc que cremava com la lava d'un volcà. La Xoaniña i els seus amics van retrocedir encara més.

Llavors van sortir d'una de les portes uns quants esquelets i es van posar a córrer cap a ells. El gos, fent un salt espectacular, se'ls va tirar a sobre i a l'instant els va fondre. Els nens no es podien creure el que acabaven de veure. El gos els va explicar que portava molt temps tancat en aquella habitació i que gràcies a ells havia pogut sortir. La Xoaniña li va explicar que estaven buscant al seu germà i el gos va prometre ajudar-los.

Van continuar caminant pel passadís fins que van sentir unes veus amb claredat. Una de les veus era, sens dubte, de l'Iago.

La seva sorpresa va ser quan van entrar al pont de comandament i van trobar a l'Iago jugant al parxís amb els esquelets.

El gos va llençar una flamarada sobre els esquelets i els ossos es van començar a desfer. L'Iago, en sentir-se alliberat, es va abraçar a la seva germana i als seus amics. Llavors van decidir tots junts continuar l'exploració del vaixell en busca del tresor.

L'Iago els va comentar que havia sentit parlar als esquelets d'una habitació secreta que era custodiada per un ogre. Van pensar que amb la companyia del gos màgic ho tenien bastant solucionat.

Després d'estudiar bé el mapa es van dirigir cap a la porta secreta. L'ogre els va sortir a rebre amb uns passos i uns crits que van fer tremolar tot el vaixell. El gos el va mirar fixament i dels seus ulls van sortir uns raigs que el van deixar pla al terra sense sentits.

Dins era tot fosc. Van caminar tot recte fins que van veure una llum al fons. Un cofre daurat brillava damunt una taula de vidre.

El van obrir amb cura i la seva sorpresa va ser veure que contenia galetes de xocolata. La Xoaniña va dir:

- Qui vol una galeta?

Tots van contestar que sí. Ella les va repartir fins que es van acabar. Al fons del cofre va aparèixer una bola de cristall que va començar a girar cada vegada més de pressa. Els nens van donar-se les mans al voltant de la bola i van tancar els ulls. Tenien la sensació que tot girava al seu voltant també. Una música se sentia de fons. Desitjaven de tot cor tornar a casa.

Quan van obrir els ulls es van trobar de nou a casa com si res hagués passat. La seva mare els estava buscant per obrir els regals. Però, el millor regal d'aniversari era l'aventura que acabaven de viure! Ja havien descobert el secret de la seva àvia!

Scoala cu clasele I-VIII Stinca (Nadia Mihaela, Sângeap)

the granny's treasure part 2

Primo Circolo didattico pontecorvo (recchia, anna rita)

Un meraviglioso mondo si stava aprendo davanti ai loro occhi.

La stanza era luminosissima e sulle pareti c'erano bellissimi dipinti di boschi, fiori ruscelli, animali e bambini felici ...

Bianchi fogli con magici incantesimi e grandi libri volavano intorno a loro .

Nel centro della stanza c'era una grande sfera di cristallo.

Iago, Xoanina ed i loro amici andarono vicino alla grande e luminosa sfera di cristallo.

“Oh! Splendido! Meraviglioso!”-“Sussurrarono tutti insieme.

E tu ... vuoi sapere cosa accadde dopo?

EB 2, 3 Dr. José dos Santos Bessa (Branco, Susana)

Quando estavam perto da luz da bola de cristal que iluminava todo o quarto, as crianças espreitaram para dentro dela e subitamente surgiu de lá um monstro que rebentou com a esfera...aparecendo um mapa de um tesouro. As crianças ao verem o mapa apoderaram-se do mapa e esconderam-se no sótão.

De repente, quando repararam, estavam na gruta do monstro, as crianças sentindo-se seguras, longe do monstro sentaram-se a observar o mapa do tesouro.

Curiosos, seguiram o trilho indicado pelo mapa... Pelo caminho deram por falta do Tiago. Voltaram para trás para procurá-lo. Nesse instante, viram um barco antigo com esqueletos andantes lá dentro. Eles eram muitos...As crianças com medo, esconderam-se mas depois, sorratamente entraram dentro do barco. Nisto ouviram uma voz que lhes era familiar.

Exclamaram todos juntos:

-Ah! É o Tiago!

As crianças tiveram uma ideia genial: decidiram construir uma armadilha para destruir os esqueletos e salvar o Tiago.

Continuando a andar pelo barco, as crianças repararam que ali era um dos sítios indicados no mapa do tesouro. Que vontade de explorar mais o barco e descobrir o tesouro. Mas, não sabiam o que fazer: se iam salvar o Tiago ou continuar em busca do tesouro! A decisão era óbvia. O Tiago era o mais importante de tudo e a ajuda dele ia ser preciosa para encontrarem o seu tesouro. Tiago é um menino esperto, ágil e corajoso.

Será que a armadilha funcionou e salvaram o Tiago e o tesouro foi encontrado?

Se queres saber o que se passou a seguir...conta agora a tua parte da história

Esc Sant Joan (Llovet, Imma)

El vaixell era com un laberint i els nens avançaven, un darrera l'altre, pels llargs passadissos mirant de no ser descoberts pels esquelets. Estaven segurs que tard o d'hora trobarien a l'ago.

A l'obrir una de les moltes portes que hi havia a banda i banda, va aparèixer un gos d'aspecte màgic. Tots van fer alguns passos endarrere. El gos els va mirar fixament amb uns ulls brillants i penetrants. Quan va obrir la boca va caure a terra un rastre de foc que cremava com la lava d'un volcà. La Xoaniña i els seus amics van retrocedir encara més.

Llavors van sortir d'una de les portes uns quants esquelets i es van posar a córrer cap a ells. El gos, fent un salt espectacular, se'ls va tirar a sobre i a l'instant els va fondre. Els nens no es podien creure el que acabaven de veure. El gos els va explicar que portava molt temps tancat en aquella habitació i que gràcies a ells havia pogut sortir. La Xoaniña li va explicar que estaven buscant al seu germà i el gos va prometre ajudar-los.

Van continuar caminant pel passadís fins que van sentir unes veus amb claredat. Una de les veus era, sens dubte, de l'ago.

La seva sorpresa va ser quan van entrar al pont de comandament i van trobar a l'ago jugant al parxís amb els esquelets.

El gos va llençar una flamarada sobre els esquelets i els ossos es van començar a desfer. L'ago, en sentir-se alliberat, es va abraçar a la seva germana i als seus amics. Llavors van decidir tots junts continuar l'exploració del vaixell en busca del tresor.

L'ago els va comentar que havia sentit parlar als esquelets d'una habitació secreta que era custodiada per un ogre. Van pensar que amb la companyia del gos màgic ho tenien bastant solucionat.

Després d'estudiar bé el mapa es van dirigir cap a la porta secreta. L'ogre els va sortir a rebre amb uns passos i uns crits que van fer tremolar tot el vaixell. El gos el va mirar fixament i dels seus ulls van sortir uns raigs que el van deixar pla al terra sense sentits.

Dins era tot fosc. Van caminar tot recte fins que van veure una llum al fons. Un cofre daurat brillava damunt una taula de vidre.

El van obrir amb cura i la seva sorpresa va ser veure que contenia galetes de xocolata. La Xoaniña va dir:

- Qui vol una galeta?

Tots van contestar que sí. Ella les va repartir fins que es van acabar. Al fons del cofre va aparèixer una bola de cristall que va començar a girar cada vegada més de pressa. Els nens

van donar-se les mans al voltant de la bola i van tancar els ulls. Tenien la sensació que tot girava al seu voltant també. Una música se sentia de fons. Desitjaven de tot cor tornar a casa.

Quan van obrir els ulls es van trobar de nou a casa com si res hagués passat. La seva mare els estava buscant per obrir els regals. Però, el millor regal d'aniversari era l'aventura que acabaven de viure! Ja havien descobert el secret de la seva àvia!